

## Arrest

nr. 288 543 van 5 mei 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR  
J. P. Minckelersstraat 164  
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 22 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U bent Iraans staatsburger en geboren op (...) in Masjedsoleiman in de provincie Khuzestan. U woonde voor uw vertrek samen met uw ouders in Teheran. Uw zus Ze. (...) woont ook in Teheran, uw zus Za. (...) woont in Masjedsoleiman en uw broer verblijft in Duitsland met een permanente verblijfsvergunning. U heeft één dochter N.N. (...), geboren in België op (...).*

*Op 20/04/1397 (Iraanse kalender, zijnde 11/07/2018) huwde u in Teheran voor de wet met K.H. (...) (o.v. (...)) die in 2012 de vluchtelingenstatus bekwam in België. Eind 2018 reisde u binnen het kader van gezinshereniging naar België om bij H. (...) te zijn. In maart 2019 keerde u terug naar Iran en op 02/08/1398 (zijnde 24/10/2019) scheidde u van H. (...).*

*U leerde in Iran vervolgens de Iraanse Belg en zakenman M.A. (...)/M.A. (...) kennen en u werd zwanger van hem. In Iran werd van u verwacht dat u abortus zou plegen omdat u buitenechtelijk zwanger werd. U*

wilde uw kind echter houden en besloot daarom met A. (...) mee naar België te reizen. A. (...) heeft een gezin in België en wilde de waarheid over zijn vaderschap van jullie kind geheimhouden. Hij wou u wel steunen en naar België overbrengen, maar enkel op voorwaarde dat u zijn naam onvermeld zou laten. U stemde in met deze regeling en met behulp van A. (...) en enkele mensensmokkelaars stapte u met een vals paspoort op het vliegtuig naar België. U kwam aan op 19 november 2020 en diende bij aankomst op de luchthaven van Zaventem een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar Iran vreest u dat uw dochter geen geboorteakte kan verkrijgen omdat ze buitenechtelijk werd geboren. Hierdoor vreest u dat u en uw kind verstoten zullen worden en dat jullie geen sociale rechten zullen hebben. U vreest dat u constant zal moeten liegen en uw identiteit zou moeten verbergen. U zou uw dochter bijvoorbeeld niet in een dagverblijf of school kunnen inschrijven en u zal zelf ook geen werk vinden. Doordat uw kind geen identiteit en sociale rechten zal krijgen vreest u dat ze in Iran tevens slachtoffer kan worden van pesterijen en vernederingen van andere kinderen.

A. (...) ondersteunt u niet meer. U heeft een gerechtelijke procedure aangespannen tegen A. (...) inzake een onderzoek naar het vaderschap en tot vordering van een onderhoudsbijdrage zonder verklaring van ouderschap.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: uw shenasname (geboorteboekje), uw identiteitskaart, uw rijbewijs, en uw scheidingsakte. Ten slotte legt u ook juridische documenten uit België neer waaruit blijkt dat u A. (...) tot een onderzoek naar vaderschap en tot het betalen van een onderhoudsbijdrage wilt dwingen.

#### **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij een terugkeer naar Iran vreest u dat uw dochter geen geboorteakte kan verkrijgen omdat ze buitenechtelijk werd geboren. Hierdoor vreest u dat u en uw kind verstoten zullen worden en dat jullie geen sociale rechten zullen hebben. U vreest dat u constant zal moeten liegen en uw identiteit zou moeten verbergen. U zou uw dochter bijvoorbeeld niet in een dagverblijf of school kunnen inschrijven en u zal zelf ook geen werk vinden. Doordat uw kind geen identiteit en sociale rechten zal krijgen vreest u dat ze in Iran tevens slachtoffer kan worden van pesterijen en vernederingen van andere kinderen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 15/06/2022, hierna CGVS, p.7-8).

Wat dit motief betreft zijn er een aantal elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Tijdens het interview op de DVZ verklaarde u namelijk dat u een buitenechtelijk kind kreeg van ene B.K. (...). Hij beloofde u aanvankelijk om met u te trouwen maar liet u dan toch alleen achter. Via de man van uw zus Ze. (...) kwam uw vader en oom van uw buitenechtelijke zwangerschap te weten. U kon daarom niet meer naar huis terugkeren en u vreesde bij terugkeer dat uw vader en diens familie u zouden vermoorden, aldus uw verklaringen ten aanzien van de DVZ (CGVS-Vragenlijst d.d. 09/02/2021). Echter blijkt dat uw verklaringen van op de DVZ niet overeenstemmen met uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo haalt u tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat u op de DVZ in feite heeft gelogen over uw daar verklaarde motieven (CGVS p.3). U heeft enerzijds op het CGVS nooit enige vrees voor uw vader en zijn familie aangehaald, en anderzijds op de DVZ ook nooit enige vrees vermeld dat uw dochter in Iran geen geboorteakte zou kunnen verkrijgen. Dat u uw vrees voor u en uw dochter bij de DVZ en het CGVS geheel anders inkleurde, schaadt sterk uw geloofwaardigheid. Uw verweer dat u door A. (...) onder druk werd gezet om te liegen doet hier geen afbreuk aan (CGVS p.7). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. U heeft hier duidelijk aan verzaakt, ongeacht uw redenen daartoe.

Wat er ook van zij, ook op basis van uw hernieuwde verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of

het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, voor u of uw dochter. Uit de vaststelling dat u Iran heeft verlaten tijdens uw zwangerschap en uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u geen stappen heeft ondernomen om uw kind te legaliseren in Iran of Iraanse documenten te laten krijgen. Daarnaast haalt u ook aan dat men in Iran geen shenasname (geboorteakte) opmaakt voor onwettige kinderen of kinderen die buiten het huwelijk verwekt zijn (CGVS p.7). Ondanks dat u erom werd gevraagd heeft u deze informatie niet zelf kunnen aantonen (CGVS p.8). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat vrouwen weldegelijk voor hun kind een shenasname kunnen krijgen op hun naam in geval zij niet weten wie de vader van hun kind is. Daarbij wordt zelfs de naam van de vader fictief verzonnen in hun shenasname om het stigma en pesterijen te vermijden. Dit in tegenstelling tot uw verklaringen dat u en uw dochter in Iran geen rechten hebben gehad en dat u blij bent dat jullie in België tenminste rechten hebben en deze voor jullie kunnen opeisen en krijgen (CGVS p.8). U bent heel blij dat u in België bent en niet in uw land (CGVS p.8). Toen u in België door A. (...) op straat werd gezet zag u hoeveel rechten de mensen hier hebben, hoeveel waarde aan mensen wordt gehecht (CGVS p.8). U werd direct geholpen, hetgeen u moeilijk kon geloven omdat in uw eigen land niemand dat zou doen en u dakloos zou zijn geworden, zo zegt u (CGVS p.8). In het licht van de toegevoegde informatie en uw verklaringen blijkt duidelijk dat u uw uitspraken over de (on)mogelijkheid identiteitsdocumenten te bekomen voor uw dochter niet steunt op de wettelijke beperking hiervan. De gevolgen die u vreest uit uw zogenaamd onvermogen om voor uw dochter een shenasname te verkrijgen zoals dat u en uw kind verstoten zullen worden, dat jullie geen sociale rechten zullen hebben, dat u constant zal moeten liegen en uw identiteit zou moeten verbergen dat u uw dochter niet in een dagverblijf of school kan inschrijven, dat u zelf ook geen werk zal vinden, dat uw dochter in Iran slachtoffer kan worden van pesterijen en vernederingen van andere kinderen, vinden evenmin hun weerslag in de objectieve informatie en zijn aldus niet aangetoond.

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u een zelfredzame zelfstandige vrouw was in Iran. U heeft een universitair diploma in de Engelse literatuur en heeft in Iran gewerkt als docent Engels en als kapster (Verklaring DVZ 09/02/2021 vraag 11-12; CGVS p.4). U woonde steeds bij uw ouders en u kon met uw eigen spaargeld en wat hulp van uw moeder uw reis naar België ten bedrage van 5000 euro bekostigen (CGVS p.6). U heeft nog contact met uw moeder en uw zussen in Iran met wie u een (zeer) goede relatie heeft (CGVS p.5). In België studeert u Frans op basis van zelfstudie, u wil uw diploma laten homologeren, u doet aan sport en soms ook aan vrijwilligerswerk (CGVS p.4). U heeft in België beroep gedaan op advocaten en het OCMW om in uw noden te voorzien (CGVS p.4). U heeft met behulp van uw advocaat ook een juridische procedure opgestart om de rechten die u en uw kind toekomen af te dwingen van A. (...) (CGVS p.8; zie ingediende documenten nr 5). Uit uw verklaringen blijkt dat u niet enkel een zelfredzame vrouw bent, maar ook een sterk sociaal vangnet heeft in Iran waaruit blijkt dat u bij terugkeer ook op hen zou kunnen rekenen.

Ten slotte wierp uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud op dat u verwesterd bent en dat het CGVS hier tevens rekening dient mee te houden (CGVS p.9). Nochtans heeft u op geen enkel moment, noch bij de DVZ noch bij het CGVS, hier iets over vermeld. U bevestigde bovendien dat u alle redenen kon aanhalen die uw terugkeer naar Iran verhinderen (CGVS p.9). Ook uw advocaat verduidelijkt dit niet. Het is aan u of uw advocaat om in concreto aan te tonen dat u dermate verwesterd bent en dat het niet redelijk is om van u te verwachten dat u zich, indien u effectief verwesterd bent, om u in uw land van herkomst opnieuw aan te passen aan de aldaar geldende normen en waarden. Jullie laten evenwel na dit te doen. Bijgevolg kan in de blote bewering dat u verwesterd bent geen beschermingsnood gezien worden.

U heeft aldus niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde of dat van uw kind een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit, zoals aangetoond door uw shenasname, uw identiteitskaart en uw rijbewijs, staan immers niet ter discussie. Dat u bent gescheiden van K.H. (...) (o.v. (...)) wordt evenmin betwijfeld. De Belgische juridische documenten tonen dan weer aan dat u in staat bent uw rechten op te eisen, waardoor aangenomen kan worden dat u dit tevens in Iran kunt doen. Zoals reeds aangetoond toont de objectieve informatie dit ook aan.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster wijst op de vluchtelingendefinitie vervat in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en stelt dat verweerder ten onrechte besluit dat zij niet aan deze definitie voldoet.

Verzoekster geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

Vervolgens wijst verzoekster erop dat haar persoonlijk onderhoud bij verweerder slechts een uur en vijftig minuten heeft geduurd. Hoewel daartoe tijd werd voorzien door verweerder, kan men volgens verzoekster onmogelijk spreken van een degelijk en uitgebreid onderzoek naar haar asielmotieven.

Verzoekster ontkent niet dat zij bij de DVZ geen melding maakte van alle details van haar relaas, zoals haar vrees dat haar dochter geen geboortakte zal kunnen krijgen en in een vacuüm terecht dreigt te komen als gevolg van het feit dat zij buitenechtelijk geboren werd. Ook gaf verzoekster bij de DVZ een andere man op als vader van haar kind en heeft zij gelogen over de vervolging door haar vader. Zij gaf dit toe bij verweerder. Verzoekster beseft dat het fout was om haar asielmotieven bij de DVZ anders in te kleuren. Zij herhaalt dat zij door A. werd aangespoord om te liegen en wijst erop dat vrouwen in de Iraanse maatschappij verwacht worden om de richtlijnen op te volgen van de mannen in hun leven. Op dat moment was A. de belangrijkste man in haar leven en was zij van hem volledig afhankelijk.

Verzoekster wijst verder op het schrikbewind en de mensenrechtenschendingen in Iran en geeft aan dat zij een zekere achterdocht had ten aanzien van de Belgische autoriteiten. Zij dacht dat deze A. zouden aangeven bij de Iraanse autoriteiten of haar relaas bij deze autoriteiten zouden aftoetsen.

Vervolgens herhaalt verzoekster dat de geboorte van haar buitenechtelijke dochter gevolgen zal hebben. Verzoekster geeft een overzicht van hetgeen hierover gesteld wordt in de bestreden beslissing en stelt dat nochtans uit eenvoudig terug te vinden objectieve informatie blijkt dat buitenechtelijke kinderen allerlei praktische en sociale gevolgen kunnen ondervinden ten gevolge van hun statuut. Verzoekster wijst in deze op en citeert uit algemene informatie.

Verzoekster gaat verder in op haar zelfredzaamheid. Zij stelt dat het een brug te ver gaat om uit de vaststellingen die gedaan worden in de bestreden beslissing af te leiden dat zij ook in Iran haar plan zal kunnen trekken. Verzoekster stelt dat zij de kans loopt om in Iran strafrechtelijk te worden vervolgd omwille van de buitenechtelijke relatie die zij onderhield en dewelke uiteindelijk leidde tot de geboorte van haar dochtertje. Verder wijst zij op (informatie over) het schrikbewind en de mensenrechtenschendingen in Iran. Los van het risico op strafrechtelijke vervolging, is er volgens verzoekster de algemene stigmatisering van alleenstaande, ongehuwde moeders. Verzoekster wijst ook in dit kader op en citeert uit algemene informatie.

Daarnaast haalt verzoekster aan dat er gevaren verbonden zijn aan een terugkeer vanuit het Westen naar Iran. Verzoekster wijst daarbij op en citeert uit informatie van *Human Rights Watch* van 2016. Zij verwijt verweerder dat dit niet ter dege werd onderzocht, gelet op de beknoptheid van de bestreden beslissing.

Verzoekster concludeert dat zij op basis van het voorgaande het voordeel van de twijfel dient te genieten. In hoofdorde past het volgens haar dan ook om de bestreden beslissing te vernietigen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Verzoekster wijst inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vervolgens op artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Zij wijst op haar reeds hoger gedane uiteenzetting en herhaalt dat Iraanse personen die vanuit het Westen terugkeren naar Iran een groot risico lopen bij terugkeer naar Iran. Verder herhaalt zij dat uit informatie blijkt dat er in Iran een schrikbewind geldt en mensenrechtenschendingen worden gepleegd.

Verzoekster verwijt verweerder dat hiernaar zelfs geen onderzoek werd gevoerd en dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat er werd nagegaan of zij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verzoekster concludeert dat het in ondergeschikte orde dan ook past om haar minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog informatie inzake de situatie van buitenechtelijke kinderen in Iran (bijlage 2) en informatie van *Human Rights Watch* van 2016 (bijlage 3) bij het verzoekschrift.

### 3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.2. Dient verder te worden opgemerkt dat verzoekster geenszins kan worden gevolgd in haar betoog dat louter uit de (volgens haar) korte duur van haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS zou kunnen worden afgeleid dat haar voorliggende verzoek om internationale bescherming door verweerder niet voldoende degelijk en uitgebreid werd onderzocht.

Verzoekster toont in dit kader immers vooreerst niet aan dat en preciseert op generlei wijze welk(e) element(en) van haar relaas of haar verzoek om internationale bescherming tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet of onvoldoende aan bod zou(den) zijn gekomen en/of nader hadden of zouden moeten worden onderzocht. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze zulks van invloed had kunnen zijn of zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Verder blijkt uit het persoonlijk onderhoud niet dat verzoekster en/of haar advocaat gedurende of aan het einde van dit persoonlijk onderhoud zouden hebben verzocht om langer of nader te worden ondervraagd. Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd, nadat de ondervrager ten overstaan van verzoekster te kennen gaf geen verdere vragen meer te hebben, aan verzoekster bovendien nog meermaals en uitgebreid de kans geboden om opmerkingen te maken en toevoegingen te doen. Nadien gaf verzoekster expliciet aan dat alle redenen besproken waren waarom zij niet naar Iran kon terugkeren (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.8-9). Derhalve kan verzoekster heden bezwaarlijk ernstig voorhouden dat er elementen zouden zijn die omwille van de korte duur van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet of onvoldoende aan bod zouden zijn gekomen. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoekster ook middels het onderhavige verzoekschrift de kans had om de nodige toevoegingen te doen en dat zij de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook heeft benut.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoekster stelt niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst omdat haar dochter een buitenechtelijk kind is, daardoor in Iran niet zou kunnen worden geregistreerd en omwille van deze reden verstoken zou riskeren te blijven van allerhande (sociale) rechten en zou riskeren te worden gestigmatiseerd en verstoten. Daarnaast haalt zij aan dat zij er strafrechtelijk zou riskeren te worden vervolgd omdat zij een buitenechtelijke dochter heeft en dat zij er zou riskeren te worden gestigmatiseerd als alleenstaande moeder.

Dient in dit kader vooreerst echter te worden opgemerkt dat zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden nood aan internationale bescherming daarbij danig worden ondermijnd doordat zij hierover bij de DVZ verklaringen aflegde die kennelijk afwaken van haar latere verklaringen bij het CGVS en duidelijk leugenachtig waren, alsmede doordat zij bij de DVZ bovendien niet de minste melding maakte van de vermeende, voormelde vrees doch wel een fictieve vrees ten aanzien van haar familieleden uiteenzette. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

*“Wat dit motief betreft zijn er een aantal elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Tijdens het interview op de DVZ verklaarde u namelijk dat u een buitenechtelijk kind kreeg van ene B.K. (...). Hij beloofde u aanvankelijk om met u te trouwen maar liet u dan toch alleen achter. Via de man van uw zus Ze. (...) kwam uw vader en oom van uw buitenechtelijke zwangerschap te weten. U kon daarom niet meer naar huis terugkeren en u vreesde bij terugkeer dat uw vader en diens familie u zouden vermoorden, aldus uw verklaringen ten aanzien van de DVZ (CGVS-Vragenlijst d.d. 09/02/2021). Echter blijkt dat uw verklaringen van op de DVZ niet overeenstemmen met uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo haalt u tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat u op de DVZ in feite heeft gelogen over uw daar verklaarde motieven (CGVS p.3). U heeft enerzijds op het CGVS nooit enige vrees voor uw vader en zijn familie aangehaald, en anderzijds op de DVZ ook nooit enige vrees vermeld dat uw dochter in Iran geen geboortakte zou kunnen verkrijgen. Dat u uw vrees voor u en uw dochter bij de DVZ en het CGVS geheel anders inkleurde, schaadt sterk uw geloofwaardigheid. Uw verweer dat u door A. (...) onder druk werd gezet om te liegen doet hier geen afbreuk aan (CGVS p.7). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. U heeft hier duidelijk aan verzaakt, ongeacht uw redenen daartoe.”*

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij herhaalt dat zij door A. zou zijn aangespoord om te liegen ten overstaan van de DVZ en wijst op de Iraanse cultuur waarin het gebruikelijk zou zijn dat vrouwen de richtlijnen van mannen opvolgen, dient immers te worden opgemerkt dat verzoekster hiermee de verantwoordelijkheid voor haar kennelijk leugenachtige verklaringen ten overstaan van de DVZ geheel ten onrechte van zich af tracht te schuiven en bij derden tracht te leggen. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, mag van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, immers worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Verzoekster werd daarenboven van meet af aan gewezen op deze, op haar rustende verplichting. Er werd haar voor het invullen van de vragenlijst op het hart gedrukt dat zij steeds de waarheid moest vertellen, dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg konden hebben dat haar verzoek om internationale bescherming zou worden verworpen en dat zij diegenen niet moest geloven die haar aanraadden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen (administratief dossier, vragenlijst, nr.1). Verzoekster koos er desalniettemin intentioneel voor om manifest bedrieglijke en leugenachtige verklaringen af te leggen.

Ook verzoeksters vermeende wantrouwen jegens de Belgische autoriteiten en de beweerde schrik dat deze autoriteiten verzoeksters relaas zouden aftoetsen in Iran of de identiteit van A. zouden doorspelen aan de Iraanse autoriteiten vormen omwille van de reeds hierboven aangehaalde redenen geenszins een afdoende verklaring voor haar initiële, duidelijk leugenachtige verklaringen en voor het niet vermelden van de essentie van haar verzoek om internationale bescherming bij de DVZ. Op een verzoeker om internationale bescherming rust, zoals reeds werd aangehaald, de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Verzoekster werd hierop duidelijk gewezen, er werd haar op het hart gedrukt om de waarheid te vertellen, er werd gewezen op de gevolgen indien zij valse of onjuiste verklaringen zou afleggen en er werd verduidelijkt dat zij diegenen niet moest geloven die haar aanspoorden te liegen. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat, ook indien verzoekster door A. zou zijn aangespoord om te liegen en de identiteit van deze persoon te verhullen en indien zij schrik had dat haar relaas zou worden afgetoetst en dat deze persoon door de Belgische autoriteiten zou kunnen worden aangegeven bij de Iraanse autoriteiten, redelijkerwijze verwacht kon worden dat verzoekster, zo deze vrees strookte met de waarheid, bij de DVZ melding zou hebben gemaakt van de zelfverklaarde vrees dat haar dochter, omdat zij een buitenechtelijk kind is, in Iran niet zou kunnen worden geregistreerde en omwille van deze reden verstoken zou riskeren te blijven van allerhande (sociale) rechten en zou riskeren te worden gestigmatiseerd en verstoten. Zij kon zulks namelijk ook eenvoudigweg doen zonder de identiteit van A.

kenbaar te maken en door enkel over de identiteit van de vader van haar kind te liegen. Dat zij zulks desondanks niet deed en er bij de DVZ voor koos om een fictief asielrelaas en een fictieve vrees ten aanzien van haar eigen familie op te dissen, doet aldus weldegelijk en op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

*“Wat er ook van zij, ook op basis van uw hernieuwde verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, voor u of uw dochter. Uit de vaststelling dat u Iran heeft verlaten tijdens uw zwangerschap en uit de door u neergelegde documenten blijkt dat u geen stappen heeft ondernomen om uw kind te legaliseren in Iran of Iraanse documenten te laten krijgen. Daarnaast haalt u ook aan dat men in Iran geen shenasname (geboorteakte) opmaakt voor onwettige kinderen of kinderen die buiten het huwelijk verwekt zijn (CGVS p.7). Ondanks dat u erom werd gevraagd heeft u deze informatie niet zelf kunnen aantonen (CGVS p.8). Uit de informatie die aan uw dossier werd toegevoegd blijkt echter dat vrouwen weldegelijk voor hun kind een shenasname kunnen krijgen op hun naam in geval zij niet weten wie de vader van hun kind is. Daarbij wordt zelfs de naam van de vader fictief verzonnen in hun shenasname om het stigma en pesterijen te vermijden. Dit in tegenstelling tot uw verklaringen dat u en uw dochter in Iran geen rechten hebben gehad en dat u blij bent dat jullie in België tenminste rechten hebben en deze voor jullie kunnen opeisen en krijgen (CGVS p.8). U bent heel blij dat u in België bent en niet in uw land (CGVS p.8). Toen u in België door A. (...) op straat werd gezet zag u hoeveel rechten de mensen hier hebben, hoeveel waarde aan mensen wordt gehecht (CGVS p.8). U werd direct geholpen, hetgeen u moeilijk kon geloven omdat in uw eigen land niemand dat zou doen en u dakloos zou zijn geworden, zo zegt u (CGVS p.8). In het licht van de toegevoegde informatie en uw verklaringen blijkt duidelijk dat u uw uitspraken over de (on)mogelijkheid identiteitsdocumenten te bekomen voor uw dochter niet steunt op de wettelijke beperking hiervan. De gevolgen die u vreest uit uw zogenaamd onvermogen om voor uw dochter een shenasname te verkrijgen zoals dat u en uw kind verstoten zullen worden, dat jullie geen sociale rechten zullen hebben, dat u constant zal moeten liegen en uw identiteit zou moeten verbergen dat u uw dochter niet in een dagverblijf of school kan inschrijven, dat u zelf ook geen werk zal vinden, dat uw dochter in Iran slachtoffer kan worden van pesterijen en vernederingen van andere kinderen, vinden evenmin hun weerslag in de objectieve informatie en zijn aldus niet aangetoond.*

*Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u een zelfredzame zelfstandige vrouw was in Iran. U heeft een universitair diploma in de Engelse literatuur en heeft in Iran gewerkt als docent Engels en als kapster (Verklaring DVZ 09/02/2021 vraag 11-12; CGVS p.4). U woonde steeds bij uw ouders en u kon met uw eigen spaargeld en wat hulp van uw moeder uw reis naar België ten bedrage van 5000 euro bekostigen (CGVS p.6). U heeft nog contact met uw moeder en uw zussen in Iran met wie u een (zeer) goede relatie heeft (CGVS p.5). In België studeert u Frans op basis van zelfstudie, u wil uw diploma laten homologeren, u doet aan sport en soms ook aan vrijwilligerswerk (CGVS p.4). U heeft in België beroep gedaan op advocaten en het OCMW om in uw noden te voorzien (CGVS p.4). U heeft met behulp van uw advocaat ook een juridische procedure opgestart om de rechten die u en uw kind toekomen af te dwingen van A. (...) (CGVS p.8; zie ingediende documenten nr 5). Uit uw verklaringen blijkt dat u niet enkel een zelfredzame vrouw bent, maar ook een sterk sociaal vangnet heeft in Iran waaruit blijkt dat u bij terugkeer ook op hen zou kunnen rekenen.”*

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Zowel uit de door haar neergelegde informatie als uit de informatie zoals gehanteerd door verweerder en zoals opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier blijkt vooreerst immers duidelijk dat het in Iran wel degelijk mogelijk is om aan te geven dat zij niet weet wie de vader van haar kind is, dat zij in dit geval haar dochter wel kan laten registreren op haar eigen naam en dat zij daarbij een shenasnameh kan krijgen voor haar dochter waarbij de autoriteiten zelfs een fictieve en hypothetische naam van een vader in de shenasnameh opnemen om te garanderen dat het kind beschermd wordt tegen problemen op school en in het latere leven, tegen pesterijen en tegen stigmatisering. De voormelde, door verzoekster gevreesde gevolgen omwille van de vermeende onmogelijkheid om haar dochter te registreren en voor haar dochter een shenasnameh te verkrijgen, vinden dan ook niet de minste weerslag in de beschikbare landeninformatie en zijn niet aangetoond.

Bovendien kan uit de beschikbare landeninformatie, dit in tegenstelling met wat verzoekster tracht te laten uitschijnen, in het geheel niet worden afgeleid en legt verzoekster geen informatie neer waaruit blijkt dat zulke (poging tot) registratie in Iran heden ten dage automatisch of doorgaans zou leiden tot al dan niet ernstige problemen en/of een strafrechtelijke vervolging voor de betrokkene(n). Dat zij actueel

daadwerkelijk en *in concreto* de kans zou lopen om in Iran strafrechtelijk te worden vervolgd omwille van het hebben van een buitenechtelijke relatie, wordt door verzoekster dan ook niet aangetoond of aannemelijk gemaakt. Evenmin kan uit de voorliggende landeninformatie worden afgeleid dat de moeder en/of het kind in het geval en in weerwil van dergelijke registratie, die net tot doel heeft zulks tegen te gaan, in Iran toch zou(den) worden geconfronteerd met dermate ernstige stigmatisering of discriminatie dat dit zou kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Voor het overige vergenoegt verzoekster zich ertoe eenvoudigweg en op algemene wijze te ontkennen dat van haar in Iran zelfredzaamheid mag worden verwacht. Hiermee doet zij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. Evenmin ontkracht zij hiermee de vaststelling dat zij in Iran duidelijk beschikt over een sterk sociaal vangnet.

Waar verzoeksters advocaat aan het einde van verzoeksters persoonlijk onderhoud daarnaast opwierp dat verzoekster verwesterd zou zijn en dat hier rekening mee gehouden zou dienen te worden, wordt in de bestreden beslissing verder geheel terecht gemotiveerd:

*“Ten slotte wierp uw advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud op dat u verwesterd bent en dat het CGVS hier tevens rekening dient mee te houden (CGVS p.9). Nochtans heeft u op geen enkel moment, noch bij de DVZ noch bij het CGVS, hier iets over vermeld. U bevestigde bovendien dat u alle redenen kon aanhalen die uw terugkeer naar Iran verhinderen (CGVS p.9). Ook uw advocaat verduidelijkt dit niet. Het is aan u of uw advocaat om in concreto aan te tonen dat u dermate verwesterd bent en dat het niet redelijk is om van u te verwachten dat u zich, indien u effectief verwesterd bent, om u in uw land van herkomst opnieuw aan te passen aan de aldaar geldende normen en waarden. Jullie laten evenwel na dit te doen. Bijgevolg kan in de blote bewering dat u verwesterd bent geen beschermingsnood gezien worden.”*

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Opnieuw laat zij immers na om inzake het voorgaande ook maar enige verdere concretisering, precisering of duiding te verstrekken. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat zij geenszins aantoonde of aannemelijk maakt dat zij dermate verwesterd zou zijn of bij een terugkeer naar haar land als dusdanig verwesterd zou worden gepercipieerd dat dit zou kunnen volstaan om in haren hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en een nood aan internationale bescherming. Verzoekster toont niet aan dat haar verblijf in Europa van haar een dusdanig verwesterd persoon zou hebben gemaakt dat zij haar leven in Iran niet opnieuw zou kunnen opnemen en aldaar niet meer zou kunnen aarden. Mede gelet op het voorgaande, brengt verzoekster verder geen concrete elementen bij waaruit blijkt en toont zij evenmin *in concreto* aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden zij in haar land van herkomst als verwesterd zou riskeren te worden gepercipieerd en geviseerd. Evenmin toont zij aan dat zij omwille hiervan riskeert te worden geviseerd, gestigmatiseerd of vervolgd. Bovendien kan worden opgemerkt dat verzoekster ook zelf duidelijk de mening toegedaan lijkt dat het voorgaande in haren hoofde op zich geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming. Zij haalde dit zelf, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, immers nergens aan. Zij achtte en acht het bovendien nodig om ten onrechte voor te houden dat haar dochter in Iran geen geboortecertificaat zou kunnen verkrijgen en daardoor van de meeste rechten verstoken zou riskeren te blijven.

In zoverre verzoekster verder nog tracht te laten uitschijnen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst louter omwille van deze terugkeer naar dit land zou riskeren te worden geviseerd of vervolgd, en waar verzoekster daarnaast laat uitschijnen dat dit nader had of zou moeten worden onderzocht, dient verder te worden vastgesteld dat verzoekster ook in dit betoog hoegenaamd niet kan worden gevolgd. Verzoekster gaat met dit betoog namelijk schromelijk voorbij aan het gegeven dat zij ook zelf de nodige elementen en informatie kon en kan aanreiken en neerleggen ter adstructie van dit beweerd risico. Verzoekster legt echter geen informatie neer waaruit blijkt en uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan hoegenaamd niet worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Waar verzoekster in dit kader beweert dat uit de door haar bij het verzoekschrift gevoegde informatie van *Human Rights Watch* van 2016 zou blijken dat mensen met een dubbele nationaliteit en personen die terugkeren vanuit het buitenland een verhoogd risico zouden lopen om door de autoriteiten te worden gearresteerd en ervan te worden beschuldigd westerse spionnen te zijn, dient immers te worden opgemerkt dat dit uit deze informatie niet blijkt en in deze informatie nergens wordt vermeld. Hoe dan ook blijkt uit het door verzoekster aangehaalde citaat, beweerdelijk uit de voormelde informatie, niet dat het risico op een arrestatie omwille van een terugkeer vanuit het buitenland naar Iran dusdanig groot zou zijn dat er sprake zou (kunnen) zijn voor een veralgemeend risico voor eenieder die vanuit het buitenland terugkeert naar

Iran en/of dat alle of veel personen die vanuit het buitenland terugkeren louter omwille van zulke terugkeer aan dergelijke arrestatie ten prooi zouden riskeren te vallen. Nergens uit de door verzoekster aangevoerde informatie blijkt aldus dat een loutere terugkeer naar Iran zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Verzoekster, die op generlei wijze aannemelijk maakt dat of onder welke omstandigheden zij gedwongen zou riskeren te worden teruggeleid naar Iran en van wie gelet op het voorgaande mag worden verwacht dat zij vrijwillig naar dit land terugkeert, toont gelet op hetgeen voorafgaat en mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake haar overige, voorgehouden asielmotieven, dan ook geheel niet aan dat, waar, door wie, wanneer, om welke reden en in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar dit land zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd ingevalge een loutere terugkeer naar Iran.

Gelet op het voorgaande, maakt verzoekster hoegenaamd niet aannemelijk dat zij *in concreto* zou riskeren te worden onderworpen aan de mensenrechtenschendingen waarvan sprake is in de door haar aangereikte landeninformatie en is haar verwijzing naar deze landeninformatie verder niet dienstig. Deze informatie is immers van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Verzoekster kan met haar verwijzing naar dergelijke, louter algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier gelet op hetgeen voorafgaat schromelijk in gebreke.

De door verzoekster neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. De bewering als zou er in de bestreden beslissing niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster wordt geweigerd mist verder kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT